

Съ оперативна заповѣдъ по II армия отъ 10 октомврий № 19 1/3-а бригада излизаше изъ подчинение на командира на 3-а дивизия и оставаше направо подчинена на щаба на II армия.

Съ същата заповѣдъ на командира на 1/3-а бригада се заповѣдваше да продължава изпълнението на дадената му задача; следъ като завладѣе Скопие, да завладѣе Качаникъ, като отхвърли неприятеля на западъ къмъ Шаръ планина. Да разузнава къмъ Феризовичъ, като влѣзе въ свръзка съ частитѣ, изпратени отъ Прешово къмъ Гиляни. Да остави една дружина и полуескадронъ въ Скопие и да разузнава по дѣсния брѣгъ на р. Вардаръ къмъ Тетово.

Командирътъ на бригадата, преди да почне изпълнението на заповѣдта за завладяването на Качаникския проходъ, реши да събере частитѣ си при Скопие, като дочака 11-и полкъ.

На 10 октомврий командирътъ на 11-и полкъ рано сутринта получи отъ командира на 3-а дивизия заповѣдъ да назначи една дружина, която съ две батареи отъ 16-и артил полкъ да трѣгне веднага за Скопие, а останалитѣ части отъ полка да трѣгнатъ въ 6 часа.

Командирътъ на полка заповѣда на командира на 4-а дружина въ Горно Койнаре да трѣгне за Куманово, гдето къмъ дружината ще се присъединятъ две батареи, и оттамъ да замине за Скопие.

Командирътъ на дружината получи заповѣдта въ 6:30 часа и трѣгна съ дружината си за Куманово, гдето стигна въ 7 часа. Тукъ той узна, че батареитѣ сж заминали за Скопие. Като доложи за това на командира на полка, спрѣ дружината си при гарата, гдето причака полка и се присъедини къмъ него.

Къмъ 14 часа подполковникъ Христовъ поведе полка въ походенъ редъ къмъ Скопие, като назначи въ п. една охрана 4-а дружина. Цѣлия денъ и до късно презъ нощта дружинитѣ вървѣха съ усиленъ маршъ къмъ Скопие. Дълга колона се точеше по разкаляното шосе. Движението бѣ извънредно трудно, защото непрекъснатитѣ есенни дъждове бѣха превърнали шосето въ непроходима рѣка отъ рѣдка калъ. Нищо не можеше да се запази отъ дъжда. Презъ шапката на студени капки той се прецеждаше по шията и проникваше чакъ подъ долнитѣ дрехи. Какво блаженство бѣше да имаше платнице и какъ майсторски се обвиваха съ него войницитѣ. Една връвь отгоре и една отдолу, свързани по две срещуположни куки, и мушамата бѣше готова! Но дъждътъ шибаше немилостиво. Отъ колѣнетѣ надолу никой не можеше да се запази и всички бѣха мокри. Вървишь, вървишь, а шосето край нѣма. Впила се оная раница въ раменетѣ, тежи като цѣла планина! И всичко това само съ единъ черъ хлѣбъ, който бѣха получили отъ Куманово и то съ голѣма мъжа, защото билъ опредѣленъ за VI дивизия. Насмалко дружинитѣ трѣбваше да трѣгнатъ безъ хлѣбъ! И щѣха да вървятъ тѣзи герои и безъ хлѣбъ, защото, хе тамъ, задъ почернѣлитѣ мокри хѣлмове при Скопие, единъ роденъ полкъ трошеше своитѣ гърди.

Въ тъмната нощъ разтегнатата колона имаше страшенъ видъ. Не напомняше ли тя страшнитѣ войски на царъ Самуила? Къмъ Вардара вървѣха тѣ! Въ водитѣ на тази чудна рѣка още едн жъ